

Nr 75.

Av herr **Svensson, Martin**, *angående ändring i lagen om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet.*

I lag den 28 juni 1907 om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet har genom riksdagens och Kungl. Maj:ts beslut 1924 gjorts en lättning i lagens föreskrifter däri, att för *fjädrade* arbetsåkdon, avsedda för lätta transporter, där särskilda omständigheter därtill föranleda, länsstyrelsen kan meddela eftergift från bestämmelsen om viss minimibredd för hjulringar å arbetsåkdon.

Enligt min uppfattning föreligga skäl för att något utvidga denna bestämmelse genom att borttaga villkoret, att åkdonen skola vara *fjädrade* för att undantag skall kunna medgivas.

Motivet för lagen var att genom sådan bredd å hjulringarna vid tyngre arbetskörslor, att vägbanan utsattes för minsta möjliga slitning, spara de allmänna vägarna och därmed underlätta deras underhåll. Även om det berättigade häri medgives, får man icke bortse ifrån, att det för lagens efterlevnad blivit nödvändigt anskaffa vagnar med större tyngd än förut brukliga, vilka därför också vid lätta transporter onödigt anstränga dragarna, ett förhållande som såväl ur djurskyddsvänlig som jordbruksekonomisk synpunkt förtjänar beaktas.

Olägenheterna i detta avseende drabba särskilt våra mindre jordbrukare. Vanligen är minimibredden olika för en- och för tvåspända fordon, beroende på att de senare antagas vara avsedda för avsevärt högre belastning än de förra. Det förhåller sig som bekant så, att våra mindre jordbrukare, som i regel hava endast lätta arbetskörslor att utföra, måste ytterligt spara på den för deras ekonomi dyra dragkraften. I lantbrukslitteraturen förordas för småbrukarens del att begagna sig av den gamla beprövade metoden att använda kor som dragare för att därigenom erhålla den billigaste dragkraften. Men denna lag verkar i detta avseende uppenbarligen hämmande. I rätt stor utsträckning förekomma mindre jordbruk, där arbetskörslorna fastän jämförelsevis lätta icke kunna utföras endast med en häst, utan två, små hästar i stället måste begagnas. Även i dessa fall verkar ifrågavarande lag hindrande att använda de lättare arbetsvagnar, som skulle för jordbrukaren vara ändamålsenligast.

Bihang till riksdagens protokoll 1928. 3 saml. 19 häft. (Nr 75—76.)

Något bärande skäl att, om lassets tyngd är lika, göra skillnad mellan fjädrade och ofjädrade arbetsåkdon kan mig veterligen ej framföras.

Då numera vägunderhållet måste utföras så, att vägarna äga tillräcklig fasthet att kunna motstå automobiltrafikens påfrestningar, torde en eftergift i här avhandlade hänseende ej vara av någon betydelse ur väghållningssynpunkt. Men då det för en stor mängd jordbrukare skulle vara en fördel, att undantag kunde medgivas för varje slag av arbetsåkdon, avsedda för lätta transporter, så hemställer jag,

att i lagen den 28 juni 1907 om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet § 1, andra stycket, första punkten erhåller följande ändrade lydelse:

Vid meddelande av sådant förordnande må undantag göras för viss del av landstingsområdet eller för viss väg, eller för arbetsåkdon, avsedda för lätta transporter, där särskilda omständigheter därtill föranleda.

Jag hemställer även, att, om såsom en följd av förändringen någon omredigering på annat ställe i lagen erfordras, vederbörande utskott behagade utarbета förslag därtill.

Stockholm den 19 januari 1928.

M. Svensson.
